

Ossen en ezels in de kribbe (ca. 1140);
Beeldveld van het houten plafond in St. Martin, Zillis (Zwitserland)

Kerstmis -

een nieuw begin...

*Gedachten over Kerstmis en de
Heilige Avond.*

Christus is geboren in de stal - dit is een belangrijk symbool dat we graag over het hoofd zien. Een eminent psychoanalyticus zei dat we altijd moeten onthouden dat we alleen de stal zijn waarin God is geboren. We zijn dus niet het paleis, niet het nieuw gebouwde en mooi ingerichte huis, niet de comfortabele woonkamer. Ieder van ons associeert verschillende ervaringen en gevoelens met de stal. Een

vrouw vertelde ons bijvoorbeeld dat ze als kind altijd rechtstreeks van school naar de stal ging. Daar voelde ze zich thuis. De geur van de stal gaf haar een gevoel van thuis en geborgenheid. Er zijn dieren in de stal die er gewoon zijn. Er is leven, er is altijd geboorte, maar er is ook de dood, er zijn ook zorgen. In de stal is het leven van alledag met zijn ups en downs. De kinderen voelen zich dicht bij de dieren. De dieren laten zich aaien, laten iets met ze gebeuren. Ze zijn geduldiger dan mensen. Ze luisteren naar wat de kinderen hen vertellen. En in de schuur is er altijd zelfs warmte. Zelfs bij koud weer verwarmen de dieren de schuur met hun lichaamstemperatuur.

De schuur is niet gepolijst. Er is mest en vuilnis gemengd met stro en hooi. De schuur wordt steeds opnieuw schoongemaakt. Maar de mest stapelt zich altijd weer op. De mest dient als meststof voor de velden. Dit is een beeld voor onze innerlijke mens. Ook ons hart is niet zuiver en schoon, niet kiemvrij. Er heeft zich daar veel vuilnis opgehoopt. Alles wat we hebben verdrongen ligt verborgen onder het oppervlak en rot weg. Men heeft zijn agressie onderdrukt. Onder het oppervlak van fatsoen en vriendelijkheid schuilt een ijzige kou, en door de lachende gevel worden agressieve pijlen naar buiten geschoten. De ander heeft zijn behoeften onderdrukt. Maar ze geven geen rust. Ze liggen in hem rond en worden steeds weer opgewonden als de echtgeno(o)t(e) of de kinderen deze behoefte vrijelijk uitleven. Een derde gaat over de verwondingen van zijn kindertijd heen. Hij wil er niet naar kijken. Maar de wonden kunnen niet gesloten worden. Ze blijven onder de pleister werken, zodat de etter door het verband heen dringt. Het is precies waar alle "stront" in ons ligt dat God in ons geboren wil worden. Hij komt ons genezing brengen.

We kunnen God geen schone en voor ons comfortabele kamer bieden, maar alleen de vuile stal van ons hart. Hij ontmoet ons zoals we werkelijk zijn. We kunnen niets verbergen, we kunnen niets verfraaien. Dit is gênant voor ons. Maar het bevrijdt ons van de waan dat we de geboorte van God

hebben verdiend. God wil in ons geboren worden omdat hij van ons houdt, niet omdat we hem iets moeten laten zien.

De stal is gevuld met licht door de geboorte van Jezus, met een warm en zacht licht dat niet genadeloos alles verlicht, maar het laat zoals het is. In de nabijheid van het goddelijke kind mag alles in ons zijn, daar verliest zelfs het vuile en afgedankte, het vertrapte en verachte zijn onooglijkheid. In het milde licht van Christus mogen we alles beschouwen. Door Christus krijgt het een nieuw aanzien en wordt het getransformeerd door zijn liefde. Dit is het troostende beeld van de stal, dat alles in ons wordt getransformeerd door de komst van Christus in de duisternis en de chaos van ons hart. Juist datgene wat niet chemisch zuiver is, geeft het goddelijke kind zekerheid en een thuis. Het maakt zijn bed zacht en comfortabel. Wat te volmaakt is, heeft een vervreemdende werking in de nabijheid van een kind. Het kind wil een zacht bed en geen volledig kiemvrij linnengoed. Daarom mogen we erop vertrouwen dat we met al onze vlekken en bulten een thuis voor Christus zijn, de stal waarin hij voor ons en voor deze wereld is geboren.

Laten we erover nadenken, laten we het toestaan, en ons verheugen in dit nieuwe begin. Moge u een vrolijk en gezegend kerstfeest hebben - en een nieuw begin.

De leden van het Algemeen Comité van de ICDS

Christian Patzl

Kenzia Drake

Anne Cullender

Sabin Ormaza

Rita van Olmen

Olga Lucia Hurtado